

SZAUER ÁGOSTON

Látomás

Folyó. Az éjnek vág neki.
A hold elmázolt kajütblakát,
hogy jelezzen, vagy lásson át,
valaki bent törölgeti.

Katedrális

Mint templomban a félhomály.
Az erdő titkoknak hona.
Csak oszlopokból áll a táj,
egy zezugos, nagy orgona,

amelynek minden sípja fa.
Látszólag elhagyottan áll,
de szél jár, zúg a dallama,
olyankor Isten orgonál.

Ott messze fent az ág, levél
nyújtózva égi fényt imád,
egy pontban minden összeér.
Csodáld e tiszta gótikát!

Remény

Az utcanév ma más,
néhány ház is vele,
maradt az összhatás,
a környék jellege.

Ha újra erre jársz,
alighogy áttelel,
felismer majd a ház,
a pince rád lehel.

Poetai harmonistica

Egy vers várhatna reggel,
egy nyelven túli halk dal,
szépen szabott kerettel,
illékony hangulattal.

Csak könnyed ív szaladna,
és úgy érhetne körbe.
Nem lenne semmi haszna.
Nézz eltakart tükörbe!